

CONVENȚIA CONSILIULUI EUROPEI
privind
despăgubirea victimelor infracțiunilor violente*)

- Strasbourg, 24 noiembrie 1983 -

PREAMBUL

*) Traducere.

Statele membre ale Consiliului Europei semnatare ale acestui document,

considerând că scopul Consiliului Europei este realizarea unei uniuni cât mai strânse între membrii săi,

considerând că, din motive de echitate și solidaritate socială este necesar să fie rezolvată situația victimelor infracțiunilor intenționate săvârșite cu violență care au suferit vătămări corporale sau deteriorarea sănătății și a persoanelor care se aflau în întreținerea celor care au decedat urmare a unor astfel de infracțiuni;

considerând că este necesară introducerea sau dezvoltarea unei scheme de despăgubire a acestor victime de către Statul pe teritoriul căruia au fost comise astfel de infracțiuni, în special în cazurile în care infractorul este necunoscut sau nu dispune de resursele necesare;

considerând că este necesară stabilirea unui minim de prevederi legale în acest domeniu;

având în vedere Rezoluția (77) 27 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind despăgubirea victimelor infracțiunilor,

au convenit următoarele:

Partea I – Principii fundamentale

Articolul 1

Părțile se angajează să întreprindă demersurile necesare pentru aplicarea principiilor enunțate de Partea I a prezentei Convenții.

Articolul 2

1. În cazul în care despăgubirea nu poate fi integral asigurată prin alte surse, Statul trebuie să își aducă contribuția la despăgubirea:

- a) persoanelor care au suferit vătămări corporale grave sau deteriorarea sănătății ca rezultat direct al unei infracțiuni intenționate săvârșite cu violență;
- b) persoanelor care se aflau în întreținerea celor care au murit în urma unei asemenea infracțiuni.

2. Despăgubirea se acordă în cazurile de mai sus, chiar dacă infractorul nu poate fi urmărit sau pedepsit.

Articolul 3

Despăgubirea va fi acordată de Statul pe teritoriul căruia a fost comisă infracțiunea:

- a) cetățenilor Statelor-părți la prezenta Convenție;
- b) cetățenilor tuturor Statelor membre ale Consiliului Europei care sunt rezidenți permanenți în Statul pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea.

Articolul 4

Despăgubirea va acoperi, după caz, cel puțin următoarele elemente ale prejudiciului: pierderea veniturilor, cheltuielile privind îngrijirile medicale și spitalizarea, cheltuielile de înmormântare, și, pentru persoanele aflate în întreținerea victimei, pierderea întreținerii.

Articolul 5

Regimul acordării despăgubirii, dacă este nevoie, poate stabili pentru unul sau pentru toate elementele despăgubirii, o limită maximă și una minimă pentru acordarea despăgubirii.

Articolul 6

Regimul acordării despăgubirii poate stabili o perioadă în care pot fi depuse cererile de despăgubire.

Articolul 7

Despăgubirea poate fi redusă sau refuzată, ținând cont de situația financiară a solicitantului.

Articolul 8

1. Despăgubirea poate fi redusă sau refuzată având în vedere comportamentul victimei sau al solicitantului anterior, în timpul sau ulterior infracțiunii, sau în funcție de vătămarea produsă.

2. Despăgubirea poate fi redusă sau refuzată dacă victima sau solicitantul au fost implicați în criminalitatea organizată sau sunt membri ai unei organizații care desfășoară infracțiuni violente.

3. Despăgubirea se poate reduce sau refuza în cazul în care o astfel de reparație, totală sau parțială, ar fi contrară ideii de justiție sau ordinii publice.

Articolul 9

În vederea evitării dublei despăgubiri, statul sau autoritatea competentă poate deduce din despăgubirea acordată sau poate solicita persoanei despăgubite să returneze o parte sau toată despăgubirea, primită ca urmare a vătămării sau decesului, de la infractor sau de la asigurările sociale, sau a uni asigurări provenită din orice altă sursă.

Articolul 10

Statul sau autoritatea competentă se poate subroga în drepturile persoanei depăgubite pentru despăgubirea plătită.

Articolul 11

Fiecare parte va întreprinde demersurile necesare pentru a se asigura că informațiile privind regimul acordării compensării sunt disponibile eventualilor solicitanți.

Partea II – Cooperarea internațională

Articolul 12

Sub rezerva aplicării acordurilor bilaterale sau multilaterale privind asistența judiciară reciprocă încheiate între statele contractante, autoritățile competente ale fiecărei părți vor acorda, la cererea autorităților corespunzătoare al altei Părți, maximum de asistență posibilă în legătură cu chestiunile tratate în prezenta Convenție. În acest scop, fiecare Stat contractant va desemna o autoritate centrală care să se ocupe de primirea cererilor de asistență și de a le da curs, precum și de a informa despre acestea Secretarul General al Consiliului Europei la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

Articolul 13

1. Comitetul European privind Problemele Penale (CDPC) al Consiliului Europei va fi ținut la curent în legătură cu aplicarea Convenției.

2. În acest scop, fiecare parte va transmite Secretarului General al Consiliului Europei orice informații pertinente asupra prevederilor sale legislative sau din regulamente referitoare la chestiunile tratate în Convenție.

Partea III – Clauze finale

Articolul 14

Prezenta Convenție este deschisă pentru semnarea de către Statele membre ale Consiliului Europei. Convenția este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 15

1. Prezenta Convenție intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care trei State membre ale Consiliului Europei și-au exprimat consimțământul de a se supune Convenției în conformitate cu prevederile Articolului 14.
2. Pentru orice stat membru care își va exprima ulterior consimțământul de a se supune Convenției, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 16

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri ai Consiliului Europei poate invita orice Stat care nu este membru al Consiliului Europei să adere la prezenta Convenție printr-o decizie adoptată de majoritatea prevăzută la Articolul 20.d din Statutul Consiliului Europei și prin unanimitatea reprezentanților Statelor contractante care au drept de a sta în Comitet.
2. În ceea ce privește orice stat aderant, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 17

1. Orice stat poate, la momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, preciza teritoriul sau teritoriile la care se aplică prezenta Convenție.
2. Orice stat poate, la o dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei

Convenții pentru orice alt teritoriu menționat în declarație. Pentru acest teritoriu, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației Secretarului General.

3. Orice declarație făcută conform celor două paragrafe anterioare poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu menționat în declarație, prin notificarea adresată Secretarului General. Retragerea va avea efect în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de șase luni de la data primirii notificării Secretarului General.

Articolul 18

1. Orice Stat va putea, la momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să declare să se folosește de dreptul de a avea una sau mai multe rezerve.

2. Orice Stat contractant care a formulat o astfel de rezervă, conform paragrafului precedent, poate să le retragă în tot sau în parte, prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect de la data primirii notificării de către Secretarul General.

3. Partea care și-a exprimat o rezervă cu privire la o prevedere din prezenta Convenție nu poate pretinde aplicarea acelei prevederi de către oricare alt Stat parte; totuși, dacă rezerva este parțială sau condițională, Partea poate să pretindă aplicarea acelei prevederi în măsura în care ea însăși a acceptat-o.

Articolul 19

1. Orice Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General al Consiliului Europei.

2. O astfel de denunțare va deveni efectivă din prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de șase luni de la data primirii notificării Secretarului General.

Articolul 20

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica Statele membre ale Consiliului și pe oricare alt Stat care a aderat la prezenta Convenție, asupra:

a. oricărei semnări;

b. depunerii oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

c. oricărei date de intrare în vigoare a prezentei Convenții conform art. 15, 16 și 17;

d. oricărui alt act, notificare sau comunicare privind prezenta Convenție.

Drept pentru care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta protocol.

Adoptat la Strasbourg la astăzi, 24 noiembrie 1983, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valoare într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei și oricărui stat invitat să adere la prezenta Convenție.

Arhivare la oregunda

